

mærksomhed paa en Indstilling, der foreligger fra Ædruelighedskommissionen fra Juni i Fjor, i hvilken Ædruelighedskommissionen med Undtagelse af to Medlemmer retter en indtrængende Henstilling til Indenrigsministeriet om, at disse indskrænkende Bestemmelser maa blive opretholdt. Denne Henstilling rettes ikke fra Afholdsmændene i Ædruelighedskommissionen alene, men den rettes ud fra sociale Synspunkter af hele Kommissionen med Undtagelse af et Par Medlemmer. Det hedder i denne Henvendelse bl. a., at Kommissionen maa anse det for at være af den største samfundsmæssige Betydning at afværge enhver Mulighed for Tilbagefald til de tidligere, før Krigen herskende, Tilstande, og at derfor det nuværende System bør sikres, saaledes at den nu tilladte Fabrikation, Salg og Indførsel af Spiritus betegner et Maksimum, og at de nugældende Salgspriser og Afgifter betegner et Minimum. Dette almindelige sociale Synspunkt, der her gøres gældende, vil jeg gerne tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og jeg vil, idet jeg gør dette, endnu en Gang spørge, hvorledes Ministerens Standpunkt er til hele denne Sag. Derpaa svarede den højtærede Minister mig nemlig heller ikke. Den højtærede Minister henviste til, at gennem den Lov, der er vedtaget her i Rigsdagen, var hele dette Spørgsmaal lagt i Rigsdagens Haand, for saa vidt som to Medlemmer af Afviklingsudvalget kunde forlange Spørgsmaalet bragt ned i Tingene. Deri har den højtærede Minister naturligvis Ret, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg har i og for sig ingen Indvending at gøre imod, at dette Spørgsmaal bringes frem i Rigsdagen, og at vi klart faar fastslaaet Rigsdagens Stilling til det, hvis Partierne ikke længere kan fastholde den Enighed, som forelaa i Januar Maaned i Aar, da Bekendtgørelserne af 15. og 18. Januar blev udstedt. Skulde det blive forlangt, at dette Spørgsmaal forelægges Rigsdagen, og skulde en saadan Forelæggelse føre til, at et af Rigsdagens Ting forkastede disse indskrænkende Bestemmelser, saaledes at Restriktionerne bortfaldt, saa vilde utvivlsomt derved den endelige Kamp om Alkoholforbudets Gennemførelse her i Danmark blive fremskyndet, og vi faar jo saa se, hvilket Resultat en saadan Situation vilde føre til. Men selv om

jeg ikke skal gøre nogen Indvending mod, at dette Spørgsmaal bringes ned i Rigsdagen, vilde det alligevel have betydelig Interesse for mig at høre, hvorledes den højtærede Minister stiller sig til dette Spørgsmaal, hvilket Standpunkt han selv har til denne Sag, og jeg vil ikke for mit Vedkommende lægge Skjul paa, at det vilde forekomme mig urimeligt, om man nu, da man har Ædruelighedskommissionen siddende, der muligvis vil komme med Forslag om indskrænkende Bestemmelser, saa kort Tid før denne Kommissions Afgivelse af Betænkning vilde forrykke Stillingen ved at ophæve de nu bestaaende Indskrænkninger, idet jeg henviser til, at jeg allerede ved tidligere Lejligheder har paavist, at der ikke foreligger nogen som helst saglig Begrundelse for Ophævelsen af disse Indskrænkninger.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke skal følge ham i hans Hypoteser om, hvad der vilde være sket, hvis Hirtshals Kro ikke var blevet eksproprieret. Dette er jo nu een Gang sket, og Bevillingen til Hirtshals Kro er derfor bortfaldet. Det varede temmelig længe, inden Myndighederne deroppe fik Øje for, at denne Bevilling som Følge af Ekspropriationen var bortfaldet. Efter at deres Opmærksomhed var henledet paa det, erklærede de, at Bevillingen var bortfaldet, og der blev da Tale om dens Fornyelse. Jeg vil overfor de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde i den Anledning, blot udtale, at den Henvisning til Frygten for Smugkroer, som foreligger fra Ingeniør Fibiger deroppe, og som synes at have gjort saa stærkt Indtryk paa Ministeren, vil man dér paa Egnen vide at vurdere efter Fortjeneste. Det, der undrede mig, var derimod, at den højtærede Indenrigsminister som demokratisk Minister i sin Overvejelse af disse Spørgsmaal synes helt at overse, at man fra Befolkningens Side deroppe gennem Kommuneafstemning tydeligt og klart har tilkendegivet, at man ingenlunde deler Ingeniør Fibigers Frygt for Smugkroer, dersom Spiritusbevillingen bortfalder. Jeg vil endnu en Gang henlede Opmærksomheden paa, at ved Kommuneafstemningen deroppe var der 411 Stemmer imod Bevillingen og kun 84 for. I selve Hirtshals var der 148 imod og kun 61 for Kroen, og endvidere vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at